

Usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 27.06.2014, sp. zn. 66 Co 319/2014, ECLI:CZ:KSOS:2014:66.CO.319.2014.1

Číslo: 33/2015

Právní věta: Jestliže v průběhu řízení o odvolání povinného proti usnesení o nařízení exekuce na majetek povinného insolvenční soud zjistí úpadek povinného, odvolací soud po právní moci rozhodnutí o úpadku zruší usnesení o nařízení exekuce a řízení zastaví (§ 140e odst. 1 insolvenčního zákona).

Soud: Krajský soud v Ostravě

Datum rozhodnutí: 27.06.2014

Spisová značka: 66 Co 319/2014

Číslo rozhodnutí: 33

Číslo sešitu: 4

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Exekuce

Předpisy: § 140e odst. 1 IZ

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Usnesením ze dne 1. 8. 2012 O k r e s n í s o u d v Ostravě nařídil exekuci na majetek povinného a jejím provedením pověřil soudního exekutora Mgr. P. E., se sídlem Exekutorského úřadu v Ostravě. Exekuce byla nařízena na základě rozhodčího nálezu rozhodce JUDr. J. S., rozhodce Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky ze dne 20. 1. 2012 (dále jen „předmětný rozhodčí nález“), a to k uspokojení pohledávky oprávněného ve výši 133 821,80 Kč s příslušenstvím.

Proti vydanému usnesení okresního soudu podal včasné odvolání povinný a namítal, že rozhodčí nález nebyl doručen ani fikcí, oprávněný by měl prokázat doručení do datové schránky tak, jak ukládá občanský soudní řád. Odkázal v této souvislosti na judikaturu. Až doručením exekučního příkazu do datové schránky dne 16. 9. 2012 se povinný dozvěděl, že proti jeho společnosti bylo bez jeho vědomí vedeno rozhodčí řízení a nebyl doručen ani „rozsudek“. Nebyl tak dodržen zákonný postup při doručování exekučního titulu dle § 45 odst. 2 o. s. ř., tedy písemnost nebyla doručena do datové schránky. Z uvedeného důvodu povinný podal u soudu návrh na zrušení rozhodčího nálezu. Dále (s poukazem na judikaturu) namítal, že rozhodčí smlouva neobsahovala přímé určení rozhodce ad hoc, resp. konkrétní způsob jeho určení, s tím, že se odkazuje na rozhodčí řád vydaný právníckou osobou, která není stálým rozhodčím soudem. Navrhl, aby odvoláním napadené rozhodnutí bylo zrušeno.

Odvolací soud o podaném odvolání povinného rozhodl svým usnesením ze dne 9. 7. 2013, kdy usnesení okresního soudu změnil tak, že návrh na nařízení exekuce zamítl, rozhodl o nákladech

řízení a o nákladech exekuce.

Na základě podaného dovolání rozhodoval ve věci Nejvyšší soud, a to svým usnesením ze dne 19. 3. 2014, č. j. [26 Cdo 282/2014-79](#), kdy shora citované usnesení odvolacího soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Vyslovil rovněž závazný právní názor ohledně relevantní právní problematiky v této věci, který se týkal doručování rozhodčího nálezu prostřednictvím datové schránky.

K r a j s k ý s o u d v Ostravě zrušil rozhodnutí soudu prvního stupně a řízení zastavil.

Z o d ů v o d n ě n í :

Krajský soud přezkoumal odvoláním napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a poté, aniž by bylo potřeba nařídít jednání (§ 214 odst. 2 písm. d/ o.s.ř. a § 254 odst. 8, část věty před středníkem, o. s. ř.), dospěl k závěru, že odvoláním napadené rozhodnutí je nutno zrušit a řízení zastavit.

Vzhledem k tomu, že k zahájení řízení došlo před 1. 1. 2013 a řízení je nutno dokončit podle dosavadních právních předpisů, bylo odvolání projednáno a rozhodnuto o něm podle občanského soudního řádu a exekučního řádu ve znění účinném do 31. 12. 2012 (srov. čl. II, bod 1. a čl. IV, bod 1. přechodných ustanovení zákona č. 396/2012 Sb.).

Návrh na nařízení exekuce byl v předmětné věci podán u soudního exekutora dne 26. 7. 2012.

Odvolacím soudem bylo z výpisu z obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem v Hradci Králové, z oddílu C, vložky 32818 a dále z insolvenčního rejstříku zjištěno, že usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 25. 4. 2014 byl zjištěn úpadek povinného, na jeho majetek byl prohlášen konkurs a byl ustanoven insolvenční správce. Usnesení (vyjma výroku o ustanovení správce) nabylo právní moci 9. 5. 2014.

Podle § 52 odst. 1 ex. ř., nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro exekuční řízení přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu.

Podle § 254 odst. 1 o. s. ř. na výkon rozhodnutí se užije ustanovení předcházejících částí, není-li v této části uvedeno jinak. Rozhoduje se však vždy usnesením.

Podle § 103 o. s. ř. kdykoliv za řízení přihlíží soud k tomu, zda jsou splněny podmínky, za nichž může rozhodovat ve věci samé (podmínky řízení).

Podle § 104 odst. 1, věta první, o. s. ř., jde-li o takový nedostatek podmínky řízení, který nelze odstranit, soud řízení zastaví.

Podle § 140e odst. 1 zákona č. 182/2006 Sb. (insolvenční zákon, ve znění účinném od 1. 1. 2014) v době, po kterou trvají účinky rozhodnutí o úpadku, nelze nařídít nebo zahájit výkon rozhodnutí nebo exekuci, která by postihovala majetek ve vlastnictví dlužníka, jakož i jiný majetek, který náleží do majetkové podstaty; to neplatí pro nařízení nebo zahájení výkonu rozhodnutí nebo exekuce na základě rozhodnutí insolvenčního soudu vydaného podle § 203 odst. 5.

V předmětné exekuční věci je nutno rozhodnout o odvolání povinného proti usnesení o nařízení exekuce. Děje se tak poté, kdy dříve vydané rozhodnutí odvolacího soudu bylo v dovolacím řízení zrušeno (viz shora). Odvolací soud však nyní rozhoduje za nové situace, která je dána skutečností, že byl v průběhu tohoto odvolacího řízení zjištěn v rámci insolvenčního řízení úpadek povinného.

Dosavadní právní úprava (která platila i v době, kdy o nařízení exekuce rozhodoval exekuční soud) umožňovala exekuci nařídít nebo zahájit, nikoliv však provést (srov. § 109 odst. 1 písm. c/ zákona č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon). S účinností od 1. 1. 2014 byl insolvenční zákon novelizován zákonem č. 294/2013 Sb. Uvedená novela podrobněji a jiným způsobem vymezila další účinky spojené s rozhodnutím o úpadku, přičemž zdůraznila prioritu insolvenčního řízení (jako kolektivního řízení) před řízením individuálním (exekučním). Novým účinkem vztahujícím se k rozhodnutí o úpadku je zákaz nařízení nebo zahájení výkonu rozhodnutí nebo exekuce (srov. § 140e odst. 1 insolvenčního zákona).

Ve vztahu k exekučnímu řízení tudíž uvedená novela nově stanovila, že úpadek povinného brání zahájení a nařízení exekuce. Legislativce tímto postupem zřetelně prohloubil koncepci dominance insolvenčního řízení nad řízením exekučním s tím, že veškeré pohledávky (včetně nákladů exekuce)

mají být uspokojeny v insolvenčním řízení.

Lze proto konstatovat, že v absenci úpadku povinného je nutno spatřovat zvláštní podmínku řízení určenou insolvenčním zákonem pro exekuční a vykonávací řízení s tím, že svou povahou jde o tzv. neodstranitelný nedostatek podmínek řízení (§ 103, §104 odst. 1 a § 211 o. s. ř.). Tato podmínka řízení v projednávané věci (v době, kdy rozhoduje odvolací soud – srov. § 154 odst. 1 a § 167 odst. 2 o. s. ř.) splněna není, neboť povinný je v úpadku (srov. zjištění shora). Odvolací soud (na rozdíl od soudu prvního stupně) rozhoduje za situace, kdy nová úprava zakazuje „nařídít exekuci“ (tedy příp. potvrdit usnesení o nařízení exekuce). K existenci úpadku povinného je tudíž odvolací soud povinen přihlídnout, i když k jeho zjištění došlo až za odvolacího řízení.

Odvolací soud proto rozhodl podle § 219a odst. 1 písm. a) o. s. ř. a usnesení okresního soudu zrušil a řízení dle § 221 odst. 1 písm. c) o. s. ř. zastavil.